

I forbindelse med lovens gennemførelse vil Justitsministeriet i nødvendigt omfang tage skridt til at informere forbrugere og erhvervsliv om indholdet af de nye regler.

En række af lovens bestemmelser træder først i kraft den 1. januar 1993. Blandt andet skal kreditgivere først fra dette tidspunkt oplyse forbrugeren om de årlige kreditomkostninger i procent i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale. Justitsministeriet er på denne baggrund indstillet på, at der også i løbet af 1992 skal informeres om de ændrede regler.

De nødvendige omkostninger i forbindelse med informationsvirksomheden forventes at kunne afholdes af Justitsministeriets lovreserve.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Dette kapitel indeholder regler om lovens anvendelsesområde, dens definitioner og fravigelighed.

Til § 1

Bestemmelsen angiver lovens anvendelsesområde, nemlig kreditaftaler, hvor en erhvervsdrivende som led i sit erhverv yder kredit til en forbruger. Bestemmelsen indeholder endvidere en definition af begreberne kreditgiver og forbruger. Definitionerne svarer til de i direktivets art. 1, stk. 2, litra a-b, indeholdte bestemmelser. Begrebet kreditgiver refererer sig overalt i loven til forbrugeren eller køberens modpart. Begrebet omfatter både kreditgiveren og den, der har erhvervet kreditgiverens rettigheder ifølge aftalen, medmindre andet fremgår direkte af loven. I kredittøb omfatter begrebet 1) sælgeren, der har givet henstand med betalingen, 2) den, der har erhvervet sælgerens rettigheder i henhold til kredittøbet, 3) den i § 4, stk. 1, nr. 2, nævnte trediemand, der har finansieret købet, samt 4) den, der har erhvervet den i § 4, stk. 1, nr. 2, nævnte trediemands rettigheder i anledning af kredittøbet. Det er ikke fundet nødvendigt direkte i lovteksten at medtage en bestemmelse svarende til kredittøbslovens § 1, stk. 3. Med hensyn til definitionen af en forbruger henvises der til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, at lovens kapitel 11 gælder for køb på kredit, hvor kreditgiverens medkontrahent er en erhvervsdrivende. I kapitel 11 er samlet de regler, der efter kredittøbsloven gælder for ikke-forbruger-køb. Disse bestemmelser skal fortsat gælde efter forslaget. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til kapitel 11.

2. pkt. svarer til kredittøbslovens § 5, stk. 2.

Til § 3.

I *stk. 1* opregnes en række kreditaftaler, som loven ikke finder anvendelse på, selvom de er omfattet af definitionen af en kreditaftale i forslagets § 1, stk. 1.

Bestemmelsen i *nr. 1* svarer til direktivets art. 2, stk. 1, litra a. Undtagelsen omfatter alle kreditforeningslån og ethvert prioritetslån, der optages med henblik på køb af fast ejendom eller med henblik på opførelse, modernisering eller forbedring af en bygning. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.2.

Bestemmelsen i *nr. 2* svarer til direktivets art. 2, stk. 1, litra g. Bestemmelsen har en parallel i kredittøbslovens § 5, idet den dog omfatter alle kreditaftaler og således ikke er begrænset til kredittøb. Betalingsfristen er endvidere fastsat til 3 måneder, hvor den efter kredittøbslovens § 5 højst kan være »løbende måned + 1 måned«, det vil i praksis sige indtil 2 måneder.

Ifølge *stk. 2* gælder denne undtagelse dog ikke, hvis der foreligger et køb med ejendomsforhold, eller et kredittøb i henhold til en aftale om kredit med variabelt lånebeløb. Undtagelsen i kredittøbslovens § 5 gælder heller ikke for de nævnte kreditter.

Det fastslås i *stk. 3*, at lovens kapitel 2 om kreditgiverens oplysningspligt ikke gælder for kreditaftaler, hvor der ikke betinges vederlag for kreditten. Det samme gælder efter kredittøbslovens § 32. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 6.4.

Til § 4.

Stk. 1 indeholder en definition af begrebet kreditaftale. Definitionen svarer til direktivets art. 1, stk. 2, litra c.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til direktivets art 1, stk. 2, litra c, 2. pkt. Ifølge en erklæring til rådsprotokollen afgivet af Ministerrådet og Kommissionen omfatter denne bestemmelse løbende ydelser, såsom gas, vand, el, aftaler om regelmæssig vedligeholdelse, sæsonkort til transport, ratevis betaling af forsikringspræmier og lignende, hvor betalingen sker sideløbende med ydelsen. Hvis der i forbindelse med sådanne kontrakter kan betales helt eller delvis bagud, vil den derved ydede kredit således ikke være omfattet af loven.

Til § 5.

Bestemmelsen fastslår, hvad der forstås ved et kredittøb.